

BONUS 3 · PONAD 200 ZABAW CHRZEŚCIJAŃSKICH DLA DZIECI

Historie biblijne dla dzieci

*30 historii gotowych do opowiadania, napisanych językiem
zrozumiałym dla dzieci*

30

HISTORII

5-7

MINUT KAŻDA

4-10

LAT

WYDANIE 2026

Spis treści

STARY TESTAMENT

01	Bóg stwarza świat	4
02	Noe buduje arkę	5
03	Abraham i gwiazdy	6
04	Józef i jego bracia	7
05	Mojżesz w koszyku	8
06	Droga przez morze	9
07	Mury Jerycha	10
08	Rut zostaje z Noemi	11
09	Samuel słyszy głos	12
10	Dawid i Goliat	13
11	Eliasz i wdowa	14
12	Naaman i siedem zanurzeń	15
13	Trzej przyjaciele w ogniu	16
14	Daniel w jaskini lwów	17
15	Jonasz i wielka ryba	18

NOWY TESTAMENT

16	Noc w Betlejem	19
17	Mędrcy idą za gwiazdą	20
18	Dwunastoletni Jezus w świątyni	21
19	Rybacy zostawiają sieci	22
20	Jezus ucisza burzę	23
21	Pięć chlebów i dwie ryby	24
22	Czterech przyjaciół i dach	25
23	Miłosierny Samarytanin	26
24	Zagubiona owca	27
25	Syn, który wrócił	28
26	Zacheusz na drzewie	29
27	Jezus błogosławi dzieci	30
28	Krzyż i pusty grób	31
29	Dzień Pięćdziesiątnicy	32
30	Szaweł spotyka Jezusa	33

Jak opowiadać historie biblijne

Każda z 30 historii jest gotowa do opowiedzenia w pięć do siedmiu minut. Język jest prosty, zdania krótkie, a w tekście znajdziesz miejsca, w których dzieci mogą się włączyć. Piętnaście historii pochodzi ze Starego, piętnaście z Nowego Testamentu.

Siedem zasad dobrego opowiadania

- 1 Przeczytaj fragment w Biblii.** Opowiadanie w karcie jest skrótem. Znając cały tekst, odpowiesz na pytania dzieci.
- 2 Opowiadaj, nie czytaj.** Patrz na dzieci. Kartę trzymaj na kolanach jako ściągę.
- 3 Zmieniaj głos.** Szept, pauza i głośniejsze słowo trzymają uwagę lepiej niż rekwizyty.
- 4 Włączaj dzieci.** Niech powtarzają refren, pokazują gest, liczą na palcach, odpowiadają na pytania w trakcie.
- 5 Używaj jednego przedmiotu.** Pole Zanim zaczniesz podpowiada prosty rekwizyt, który budzi ciekawość.
- 6 Zatrzymaj się przed zakończeniem.** Zapytaj: jak myślicie, co było dalej? Potem dokończ.
- 7 Zakończ jednym zdaniem.** Zdanie z pola Zapamiętaj powtórzcie razem dwa razy.

Wierność Biblii

Historie zostały opowiedziane językiem dziecka, ale bez dodawania wydarzeń, których nie ma w tekście. Jeśli dziecko zapyta o szczegół, którego nie znasz, powiedz: sprawdźmy w Biblii, i otwórzcie ją razem.

Dla młodszych i starszych

Przedszkolakom opowiedz historię krócej i z większą liczbą gestów. Starsze dzieci mogą po wysłuchaniu odnaleźć fragment w Biblii i przeczytać jedno wybrane zdanie na głos.

FRAGMENT

Rdz 1,1-2,3

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat

ZANIM ZACZNIESZ

Poproś dzieci, aby zamknęły oczy, i zacznij opowiadać szeptem. Umówcie się, że na słowa „to jest dobre” wszyscy pokazują kciuk w górę.

OPOWIADANIE

Na samym początku nie było nic. Ani słońca, ani drzew, ani jednego ptaka. Było ciemno i cicho. Ale był Bóg. I Bóg powiedział: „Niech stanie się światło!”. I zrobiło się jasno. Bóg oddzielił dzień od nocy i zobaczył, że to jest dobre.

Potem Bóg rozpiął nad ziemią błękitne niebo. Zebrał wody w morza i pokazał się suchy ląd. Na lądzie wyrosły trawa, kwiaty i drzewa pełne owoców. A Bóg widział, że to jest dobre.

Na niebie Bóg zapalił słońce na dzień, a księżyc i gwiazdy na noc. Morza napełnił rybami, a powietrze ptakami. Po ziemi zaczęły biegać, skakać i pełzać zwierzęta: małe jak mrówka i wielkie jak słoń. I znowu Bóg widział, że to jest dobre.

Na koniec Bóg stworzył kogoś wyjątkowego: człowieka, mężczyznę i kobietę. Stworzył ich podobnych do siebie, żeby umieli kochać, myśleć i opiekować się światem. Pobłogosławił ich. Popatrzył na wszystko, co uczynił, i powiedział: „To jest bardzo dobre”. A siódmego dnia Bóg odpoczął.

Zapamiętaj: Bóg stworzył świat i mnie. Wszystko, co uczynił, jest dobre.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Co Bóg stworzył, zanim stworzył ludzi?
- ♦ Jak możemy opiekować się światem, który dostaliśmy od Boga?

ZANIM ZACZNIESZ

Pokaż dzieciom kolorową wstążkę lub narysowaną tęczę i zapytaj, kiedy widziały ją na niebie. Powiedz, że dziś dowiedzą się, co ona oznacza.

OPOWIADANIE

Dawno temu ludzie zapomnieli o Bogu. Kłócili się, krzywdzili i robili wiele złych rzeczy. Bogu było z tego powodu bardzo smutno. Ale był jeden człowiek, który Go słuchał. Miał na imię Noe.

Bóg powiedział do Noego: „Zbuduj wielki statek, arkę. Przyjdzie potop”. Noe nie widział ani jednej chmury, a mimo to zaczął budować. Deska po desce, dzień po dniu. Kiedy arka była gotowa, wszedł do niej z rodziną i ze zwierzętami: po parze z każdego gatunku.

Wtedy zaczęło padać. Padało czterdzieści dni i czterdzieści nocy. Woda zakryła nawet góry, ale arka płynęła bezpiecznie, bo Bóg pamiętał o Noem. Po długim czasie woda zaczęła opadać. Noe wypuścił gołębicę, a ona wróciła z zieloną gałązką oliwną w dziobie. Ziemia znów była sucha!

Noe wyszedł z arki i podziękował Bogu. A Bóg powiedział: „Nigdy więcej potop nie zniszczy ziemi. Oto znak mojej obietnicy”. I na niebie zajaśniała tęcza.

Zapamiętaj: Bóg dotrzymuje obietnic. Tęcza mi o tym przypomina.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Dlaczego Noe budował arkę, choć nie padał deszcz?
- ◆ Co obiecał Bóg, kiedy pokazał tęczę?

FRAGMENT

**Rdz 12,1-5; 15,1-6;
21,1-7**

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat**ZANIM ZACZNIESZ**

Rozsyp na ciemnym materiale garść błyszczących gwiazdek lub brokatu i poproś, aby dzieci spróbowały je policzyć.

OPOWIADANIE

Abraham mieszkał w dalekim kraju. Miał dom, żonę Sarę i wiele zwierząt. Pewnego dnia Bóg powiedział do niego: „Wyjdź ze swojego kraju i idź do ziemi, którą ci pokażę. Będę ci błogosławił”. Abraham nie wiedział, dokąd idzie. Ale zaufał Bogu, spakował namioty i wyruszył.

Abraham i Sara mieli jedno wielkie zmartwienie: nie mieli dzieci, a byli już starzy. Pewnej nocy Bóg wyprowadził Abrahama przed namiot i powiedział: „Spójrz na niebo i policz gwiazdy, jeśli potrafisz. Tak liczna będzie twoja rodzina”.

Abraham patrzył w górę. Gwiazd było tak dużo, że nie dało się ich policzyć. To, co usłyszał, wydawało się niemożliwe. A jednak Abraham uwierzył Bogu.

Mijały lata. Abraham i Sara czekali i czekali. Aż wreszcie, kiedy Abraham miał sto lat, urodził im się syn. Nazwali go Izaak, a to imię oznacza śmiech. Sara śmiała się z radości i mówiła: „Bóg dał mi powód do śmiechu!”. Bóg dotrzymał słowa.

Zapamiętaj: Mogę ufać Bogu także wtedy, gdy muszę długo czekać.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Co Bóg pokazał Abrahamowi nocą na niebie?
- ◆ Na co ty czekasz i o co chcesz prosić Boga?

FRAGMENT

Rdz 37; 39-45

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat

ZANIM ZACZNIESZ

Przynieś kolorowy szal lub ubranie w paski. Zapytaj, kto dostał kiedyś prezent, którego zazdrościło mu rodzeństwo.

OPOWIADANIE

Jakub miał dwunastu synów, a jednego z nich, Józefa, kochał szczególnie. Podarował mu piękną, kolorową szatę. Bracia patrzyli na nią i robili się coraz bardziej zazdrośni. Pewnego dnia, daleko od domu, zrobili coś strasznego: sprzedali Józefa kupcom, którzy jechali do Egiptu.

W obcym kraju Józef był sługą, a potem niesłusznie trafił do więzienia. Mógł się załamać. Ale Bóg był z Józefem i pomagał mu we wszystkim, co robił.

Pewnej nocy król Egiptu, faraon, miał dziwny sen. Nikt nie umiał go wytłumaczyć, tylko Józef, któremu pomógł Bóg. Sen ostrzegał, że nadejdzie wielki głód. Faraon uczynił Józefa zarządcą całego kraju. Józef zgromadził zboże i uratował wielu ludzi.

Głodni bracia przyjechali do Egiptu po zboże. Nie poznali Józefa i pokłonili mu się do ziemi. Józef mógł się zemścić. Zamiast tego rozpłakał się i powiedział: „Ja jestem Józef, wasz brat. Nie bójcie się. Wy chcieliście dla mnie źle, ale Bóg zamienił to w dobro”. I uściskał ich wszystkich.

Zapamiętaj: Bóg jest ze mną w trudnych chwilach i potrafi zamienić zło w dobro.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Dlaczego bracia byli zazdrośni o Józefa?
- ◆ Co zrobił Józef, kiedy mógł się zemścić?

FRAGMENT

Wj 2,1-10

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat

ZANIM ZACZNIESZ

Pokaż mały koszyk z zawiniątkiem w środku. Zapytaj szeptem: kto tu śpi? Poproś dzieci, aby mówiły cicho, żeby nie obudzić dziecka.

OPOWIADANIE

W Egipcie rządził zły faraon. Bał się ludu izraelskiego i wydał okrutny rozkaz: mali chłopcy Izraelitów mają zginąć. Właśnie wtedy pewnej mamie urodził się synek. Był śliczny. Mama ukrywała go w domu przez trzy miesiące.

Kiedy nie dało się go dłużej ukrywać, uplotła koszyk z trzciny i uszczelniła go, żeby nie przeciekał. Włożyła do środka synka i postawiła koszyk w trzcinach na brzegu rzeki. Starsza siostra chłopca stanęła z daleka i patrzyła, co się stanie.

Nad rzekę przyszła córka faraona. Zobaczyła koszyk, otworzyła go, a tam płakało niemowlę. Zrobiło jej się go żal. Wtedy podbiegła siostra i zapytała: „Czy mam zawołać kobietę, która wykarmi to dziecko?”. „Idź”, odpowiedziała księżniczka. A dziewczynka przyprowadziła własną mamę!

Tak chłopiec wrócił na jakiś czas do swojego domu. Potem zamieszkał w pałacu, a księżniczka dała mu imię Mojżesz, bo wyciągnęła go z wody. Bóg czuwał nad nim od pierwszych dni. Miał dla niego wielkie zadanie.

Zapamiętaj: Bóg czuwa nade mną od samego początku mojego życia.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Kto pilnował koszyka nad rzeką?
- ◆ Przez kogo Bóg opiekuje się tobą?

ZANIM ZACZNIESZ

Rozłóż na podłodze niebieski materiał. W odpowiedniej chwili rozsuń go na dwie strony, aby powstała droga.

OPOWIADANIE

Lud Izraela wyszedł z Egiptu, gdzie przez długie lata był w niewoli. Prowadził go Mojżesz, a przed nimi szedł sam Bóg: w dzień w słupie obłoku, a nocą w słupie ognia. Doszli nad brzeg morza i rozbili obóz.

Wtedy faraon pożałował, że ich wypuścił. Zebrał żołnierzy i rydwany i ruszył w pogoń. Izraelici zobaczyli tuman kurzu. Przed nimi morze, za nimi wojsko! Bardzo się przestraszyli. Mojżesz zawołał: „Nie bójcie się! Pan będzie walczył za was”.

Bóg kazał Mojżeszowi wyciągnąć rękę nad morze. Przez całą noc wiał mocny wiatr i wody się rozstały. Pośrodku morza powstała sucha droga, a woda stała jak mur po prawej i po lewej stronie. Ludzie szli suchą nogą: dzieci, mamy, dziadkowie, owce i kozy.

Wojsko faraona ruszyło za nimi, ale wtedy wody wróciły na swoje miejsce. Izraelici byli bezpieczni na drugim brzegu. Miriam chwyciła bębenek, a wszyscy śpiewali i tańczyli z radości, bo Bóg ich uratował.

Zapamiętaj: Bóg otwiera drogę tam, gdzie ja jej nie widzę.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Czego bali się Izraelici nad brzegiem morza?
- ◆ Co powiedział im Mojżesz? Co ty możesz powiedzieć, gdy się boisz?

FRAGMENT

Joz 6,1-20

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat

ZANIM ZACZNIESZ

Zbuduj z klocków lub pudełek mur. W trakcie opowiadania okrążaj go palcami, a na koniec pozwól jednemu dziecku go przewrócić.

OPOWIADANIE

Po śmierci Mojżesza lud Izraela prowadził Jozue. Na ich drodze stanęło miasto Jerycho. Miało mury tak wysokie i grube, że nikt nie mógł wejść ani wyjść. Bramy były zamknięte naглуcho.

Bóg dał Jozuemu bardzo dziwny plan. Żadnych drabin ani taranów. „Przez sześć dni obchodźcie miasto dookoła, raz dziennie. Na przedzie niech idą kapłani z trąbami. Siódmego dnia okrążcie miasto siedem razy, a potem niech kapłani zatrąbią, a cały lud niech wzniesie okrzyk”.

Ludzie mogli pomyśleć, że to nie ma sensu. Ale posłuchali. Pierwszego dnia obeszli miasto i wrócili do obozu. Drugiego dnia tak samo. I trzeciego, czwartego, piątego, szóstego. A mury stały, jak stały.

Siódmego dnia wstali o świcie. Okrążyli miasto raz, drugi, trzeci, aż siedem razy. Wtedy kapłani zadęli w trąby, a Jozue zawołał: „Wzniescie okrzyk, bo Pan daje wam to miasto!”. Lud krzyknął z całych sił i potężne mury runęły na ziemię.

Zapamiętaj: Bóg jest mocniejszy niż największy mur. Warto Go słuchać.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Co było dziwnego w planie, który Bóg dał Jozuemu?
- ◆ Kiedy trudno ci posłuchać, bo czegoś nie rozumiesz?

FRAGMENT

Rt 1-2; 4,13-17

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat

ZANIM ZACZNIESZ

Przynieś garść kłosów lub suchych traw. Zapytaj, kto kiedyś musiał się przeprowadzić albo pożegnać z kimś bliskim.

OPOWIADANIE

Noemi mieszkała w obcym kraju. Spotkało ją wielkie nieszczęście: umarł jej mąż, a potem obaj synowie. Została sama z dwiema synowymi. Postanowiła wrócić do swojego miasta, Betlejem. Powiedziała młodym kobietom: „Wróćcie do swoich domów. Ja nic wam nie mogę dać”.

Jedna z nich pożegnała się z płaczem i odeszła. Ale druga, Rut, przytuliła się do Noemi i powiedziała: „Nie każ mi odchodzić. Gdzie ty pójdziesz, tam ja pójdę. Twój lud będzie moim ludem, a twój Bóg będzie moim Bogiem”. I poszły razem.

W Betlejem były biedne. Rut chodziła na pole i zbierała kłosa, które zostały po żniwiarzach. Pole należało do dobrego człowieka o imieniu Booz. Zauważył Rut i usłyszał, jak troszczy się o Noemi. Kazał żniwiarzom specjalnie upuszczać dla niej kłosa.

Booz pokochał Rut i została jego żoną. Urodził im się synek, a Noemi tuliła go w ramionach, szczęśliwa jak nigdy. Ten chłopiec został dziadkiem króla Dawida. Bóg nie zapomniał o dwóch biednych kobietach.

Zapamiętaj: Wierna miłość nie zostawia nikogo w potrzebie. Bóg ją widzi.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Co Rut powiedziała Noemi?
- ♦ Komu ty możesz być wiernym przyjacielem?

FRAGMENT

1 Sm 3,1-19

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat

ZANIM ZACZNIESZ

Przygaś światło. Opowiadaj cicho, a imię Samuela wypowiadaj za każdym razem tak samo, wyraźnie i spokojnie. Dzieci mogą je powtarzać jak echo.

OPOWIADANIE

Samuel był chłopcem, który mieszkał w domu Bożym i pomagał staremu kapłanowi Helemu. Otwierał drzwi, dbał o lampę, robił, o co go poproszono. Pewnej nocy położył się spać. Wokół było cicho i ciemno.

Nagle ktoś zawołał: „Samuelu!”. Chłopiec zerwał się i pobiegł do Helego: „Oto jestem, wołałeś mnie”. Heli się zdziwił: „Nie wołałem. Wracaj i śpij”. Samuel wrócił do łóżka.

Znowu rozległ się głos: „Samuelu!”. I znowu chłopiec pobiegł do Helego. „Nie wołałem, synu, połóż się”. Kiedy stało się to trzeci raz, stary kapłan zrozumiał, że to Bóg woła chłopca. Powiedział: „Jeśli usłyszysz głos jeszcze raz, odpowiedz: Mów, Panie, bo sługa Twój słucha”.

Samuel położył się i czekał. „Samuelu, Samuelu!”. Tym razem odpowiedział: „Mów, bo sługa Twój słucha”. I Bóg mówił do niego. Samuel rósł, a Bóg był z nim. Został prorokiem, który przekazywał ludziom Boże słowa.

Zapamiętaj: Bóg mówi także do dzieci. Chcę Go słuchać.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Ile razy Bóg wołał Samuela, zanim chłopiec zrozumiał, kto mówi?
- ◆ Jak Bóg może mówić do nas dzisiaj?

FRAGMENT

1 Sm 17,1-50

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat

ZANIM ZACZNIESZ

Położ na dłoni pięć gładkich kamyków. Zapytaj, czy można nimi pokonać olbrzyna. Jeden kamyk schowaj do kieszeni na koniec opowiadania.

OPOWIADANIE

Wojsko Izraela stało na jednym wzgórzu, a wojsko Filistynów na drugim. Każdego dnia do doliny schodził olbrzym Goliat. Miał prawie trzy metry wzrostu, ciężką zbroję i wielką włócznię. Wołał: „Kto odważy się ze mną walczyć?”. Wszyscy żołnierze drżeli ze strachu. Tak było przez czterdzieści dni.

Wtedy do obozu przyszedł Dawid, młody pasterz. Przyniósł jedzenie starszym braciom. Usłyszał Goliata i zapytał: „Kim on jest, że wyśmiewa wojsko żywego Boga? Ja z nim pójdę walczyć”.

Król Saul dał Dawidowi swoją zbroję, ale była za duża i za ciężka. Dawid ją zdjął. Wziął kij pasterski, procę i wybrał z potoku pięć gładkich kamieni. Goliat zaśmiał się, widząc chłopca. A Dawid zawołał: „Ty idziesz na mnie z mieczem i włócznią, a ja idę w imię Pana!”.

Dawid włożył kamień do procy, zakręcił nią i wypuścił. Kamień trafił olbrzyna prosto w czoło i Goliat runął na ziemię. Mały pasterz zwyciężył, bo zaufał wielkiemu Bogu.

Zapamiętaj: Nie muszę być wielki ani silny. Bóg jest ze mną.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Dlaczego Dawid nie bał się Goliata?
- ◆ Co jest dla ciebie takim olbrzymem i co możesz wtedy powiedzieć Bogu?

ZANIM ZACZNIESZ

Pokaż pusty słoik i małą buteleczkę. Zapytaj: co byście zrobili, gdyby to było całe jedzenie w domu?

OPOWIADANIE

W kraju od dawna nie padał deszcz. Wyschły pola, wyschły rzeki, zabrakło jedzenia. Bóg troszczył się wtedy o proroka Eliasza w niezwykle sposób: nad potokiem kruki przynosiły mu chleb rano i wieczorem. Ale w końcu i potok wysechł.

Bóg powiedział: „Idź do miasta Sarepta. Tam pewna wdowa da ci jeść”. Eliasz poszedł. Przy bramie miasta zobaczył kobietę, która zbierała patyki. Poprosił: „Daj mi, proszę, trochę wody i kawałek chleba”.

Kobieta odpowiedziała smutno: „Nie mam chleba. Została mi garść mąki w dzbanie i odrobina oliwy. Zbieram drewno, żeby upiec ostatni placek dla mnie i mojego synka. Potem nie będziemy mieli już nic”. Eliasz powiedział: „Nie bój się. Upiecz najpierw mały placek dla mnie, a potem dla was. Bóg obiecuje: mąka w dzbanie się nie wyczerpie i oliwy nie zabraknie, aż spadnie deszcz”.

Kobieta zaufała i podzieliła się tym, co miała. I stało się tak, jak powiedział Bóg. Każdego dnia zaglądała do dzbana, a tam ciągle była mąka. Wystarczyło dla niej, dla synka i dla Eliasza na długi czas.

Zapamiętaj: Kiedy dzielę się z innymi, Bóg troszczy się o mnie.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Dlaczego wdowie trudno było podzielić się chlebem?
- ◆ Czym ty możesz się podzielić, nawet jeśli masz niewiele?

ZANIM ZACZNIESZ

Przygotuj miskę z wodą. Policzcie razem do siedmiu na palcach i umówcie się, że w odpowiednim momencie dzieci będą liczyć głośno.

OPOWIADANIE

Naaman był dowódcą wojska w dalekim kraju. Był silny, bogaty i sławny. Ale miał chorą skórę i żaden lekarz nie umiał mu pomóc. W jego domu służyła mała dziewczynka z Izraela. Powiedziała swojej pani: „Gdyby pan poszedł do proroka Elizeusza, na pewno byłby zdrowy”.

Naaman zabrał konie, rydwany i drogie prezenty i pojechał. Stał przed domem proroka. Myślał, że Elizeusz wyjdzie do niego i uroczyście się pomodli. Ale prorok wysłał tylko sługę: „Idź i zanurz się siedem razy w rzece Jordan, a będziesz zdrowy”.

Naaman się rozgniewał: „To wszystko? W moim kraju są lepsze rzeki!”. I chciał odjechać. Wtedy jego słudzy powiedzieli łagodnie: „Gdyby prorok kazał ci zrobić coś trudnego, zrobiłbyś to. A on prosi o coś prostego”.

Naaman zszedł do rzeki. Zanurzył się raz. Nic. Drugi, trzeci, czwarty, piąty, szósty. Ciągle nic. Zanurzył się siódmy raz, a jego skóra stała się zdrowa i gładka jak u dziecka. Wrócił do proroka i powiedział: „Teraz wiem, że Bóg Izraela jest prawdziwym Bogiem”.

Zapamiętaj: Bóg czasem prosi o proste rzeczy. Posłuszeństwo wymaga pokory.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Kto pierwszy powiedział Naamanowi o proroku?
- ◆ Dlaczego Naaman nie chciał wejść do rzeki?

FRAGMENT

Dn 3,1-30

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat

ZANIM ZACZNIESZ

Poproś troje dzieci, aby stanęły prosto jak świece. Powiedz, że dzisiejsza historia opowiada o trzech chłopcach, którzy nie ugięli kolan.

OPOWIADANIE

Król Nabuchodonozor kazał postawić ogromny złoty posąg, wysoki jak wieża. Ogłosił: „Kiedy zagra muzyka, wszyscy mają upaść na twarz i pokłonić się posągowi. Kto tego nie zrobi, zostanie wrzucony do rozpalonego pieca”.

Zagrała muzyka i cały tłum padł na ziemię. Tylko trzech młodzi ludzie stali prosto: Szadrak, Meszak i Abed-Nego. Kochali Boga i nie chcieli kłaniać się nikomu innemu. Król wpadł w gniew. Oni odpowiedzieli spokojnie: „Nasz Bóg może nas uratować. A nawet gdyby tego nie zrobił, nie pokłonimy się twojemu posągowi”.

Król kazał rozpalić piec siedem razy mocniej niż zwykle i wrzucić tam trzech przyjaciół. Potem spojrzał w ogień i zerwał się z tronu: „Czy nie wrzuciliśmy trzech ludzi? A ja widzę czterech! Chodzą wśród ognia i nic im nie jest!”.

Bóg posłał swojego anioła, aby był z nimi w samym środku płomieni. Król zawołał ich. Wyszli cali i zdrowi. Nawet ich ubrania nie pachniały dymem. Wtedy król powiedział: „Niech będzie uwielbiony Bóg, który ratuje tych, co Mu ufają”.

Zapamiętaj: Bóg jest ze mną także w samym środku trudności.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Co trzej przyjaciele odpowiedzieli królowi?
- ◆ Kiedy trudno jest postąpić inaczej niż wszyscy?

ZANIM ZACZNIESZ

Zapytaj dzieci, ile razy dziennie myją zęby albo jedzą. Powiedz, że Daniel miał zwyczaj, którego nie porzucił nawet wtedy, gdy stało się to niebezpieczne.

OPOWIADANIE

Daniel pracował dla króla Dariusza. Był uczciwy i mądry, więc król chciał mu powierzyć cały kraj. Inni urzędnicy bardzo mu zazdrościli. Szukali na niego skargi, ale niczego złego nie znaleźli. Wiedzieli tylko jedno: Daniel trzy razy dziennie modli się do swojego Boga.

Namówili króla, żeby podpisał nowe prawo: „Przez trzydzieści dni wolno prosić o coś tylko króla. Kto poprosi Boga, zostanie wrzucony do jaskini lwów”. Daniel dowiedział się o tym. Poszedł do domu, otworzył okno i uklęknął do modlitwy, tak jak zawsze.

Urzędnicy tylko na to czekali. Król bardzo się zasmucił, bo lubił Daniela, ale prawa nie mógł już zmienić. Daniela wrzucono do jaskini. Król powiedział: „Niech cię uratuje twój Bóg, któremu tak wiernie służysz”. Tej nocy król nie jadł i nie mógł zasnąć.

O świcie pobiegł do jaskini i zawołał drżącym głosem: „Danielu, czy twój Bóg cię ocalił?”. A z głębi odezwał się głos: „Królu, mój Bóg posłał anioła i zamknął lwom paszcze!”. Daniel wyszedł bez jednego zadrapania, bo zaufał Bogu.

Zapamiętaj: Chcę być wierny Bogu także wtedy, gdy jest to trudne.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Co zrobił Daniel, kiedy dowiedział się o nowym prawie?
- ◆ Co pomaga ci pamiętać o codziennej modlitwie?

FRAGMENT
Jon 1-4CZAS
5-7 minWIEK
4-10 lat**ZANIM ZACZNIESZ**

Narysuj na kartce dwie strzałki w przeciwne strony. Powiedz: Bóg posłał Jonasza w jedną stronę, a Jonasz poszedł w drugą.

OPOWIADANIE

Bóg powiedział do Jonasza: „Idź do wielkiego miasta Niniwy i powiedz ludziom, żeby przestali czynić zło”. Ale Jonasz nie chciał. Nie lubił mieszkańców Niniwy. Poszedł do portu, wszedł na statek i popłynął w zupełnie przeciwną stronę.

Na morzu zerwała się straszna burza. Fale były tak wielkie, że statek prawie się rozpadał. Marynarze byli przerażeni. Jonasz powiedział: „To przeze mnie. Uciekam przed Bogiem. Wrzucie mnie do morza, a burza ucichnie”. Zrobili to z żalem i morze od razu się uspokoiło.

Bóg nie zostawił Jonasza. Posłał wielką rybę, która go połknęła. Trzy dni i trzy noce Jonasz siedział w jej brzuchu. Tam wreszcie zaczął się modlić. Wtedy ryba wyrzuciła go na brzeg. Bóg powiedział po raz drugi: „Idź do Niniwy”. Tym razem Jonasz poszedł.

Chodził po mieście i wołał, że czeka je kara. A ludzie mu uwierzyli! Od króla do najmniejszego dziecka przepraszaali Boga i zmienili swoje życie. I Bóg im przebaczył. Jonasz był niezadowolony, a Bóg powiedział: „Czy nie powinienem się zlitować nad tak wielkim miastem, w którym jest tylu ludzi i tyle zwierząt?”.

Zapamiętaj: Bóg kocha wszystkich ludzi i każdemu daje drugą szansę.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Dlaczego Jonasz uciekał przed zadaniem?
- ◆ Co zrobił Bóg, gdy mieszkańcy Niniwy przeprosili?

ZANIM ZACZNIESZ

Postaw na stole małe pudełko wyłożone sianem lub pociętym papierem. Zapytaj, kto mógłby spać w takim łóżeczku.

OPOWIADANIE

Cesarz rozkazał, żeby wszyscy ludzie dali się zapisać, każdy w swoim mieście. Józef i Maryja wyruszyli więc w długą drogę z Nazaretu do Betlejem. Maryja spodziewała się dziecka i była bardzo zmęczona.

W Betlejem było pełno podróżnych. Dla Maryi i Józefa nie znalazło się miejsce w gospodzie. Tej nocy Maryja urodziła synka, Jezusa. Owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, w którym zwykle leżało siano dla zwierząt.

Niedaleko pasterze pilnowali nocą owiec. Nagle stanął przy nich anioł i zrobiło się jasno jak w dzień. Pasterze bardzo się przestraszyli. Anioł powiedział: „Nie bójcie się! Przynoszę wam wielką radość: dziś narodził się wam Zbawiciel. Znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I całe niebo zaśpiewało: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój!”.

Pasterze powiedzieli: „Chodźmy do Betlejem!”. Pobiegli i znaleźli Maryję, Józefa i Dzieciątka w żłobie. Opowiadali wszystkim, co usłyszeli. A potem wracali do owiec i wielbili Boga za wszystko, co widzieli.

Zapamiętaj: Jezus przyszedł na świat dla mnie. To największa radość.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Kto pierwszy dowiedział się o narodzeniu Jezusa?
- ◆ Komu ty możesz opowiedzieć tę dobrą nowinę?

ZANIM ZACZNIESZ

Przyklej wysoko na ścianie gwiazdę z papieru. Poproś, aby dzieci wskazały ją palcem, a potem rozpocznij opowiadanie.

OPOWIADANIE

Daleko na Wschodzie żyli mędrcy, którzy obserwowali niebo. Pewnej nocy zobaczyli nową, niezwykłą gwiazdę. Zrozumieli, że narodził się wielki Król. Spakowali prezenty i wyruszyli w daleką podróż.

Przyszli do Jerozolimy i pytali: „Gdzie jest nowo narodzony Król? Widzieliśmy Jego gwiazdę i przybyliśmy oddać Mu pokłon”. Usłyszał o tym król Herod i bardzo się zaniepokoił. Nie chciał żadnego innego króla. Uчени powiedzieli mu, że według proroków Król ma się narodzić w Betlejem.

Herod wezwał mędrców i powiedział podstępnie: „Idźcie i znajdźcie Dziecko, a potem dajcie mi znać. Ja też chcę Mu się pokłonić”. Mędrcy ruszyli dalej. A gwiazda szła przed nimi, aż zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecko. Ogromnie się ucieszyli!

Weszli do domu i zobaczyli Jezusa z Maryją, Jego mamą. Upadli na kolana i oddali Mu pokłon. Otworzyli szkatuły i podarowali Mu złoto, kadzidło i mirrę. We śnie Bóg ostrzegł ich, żeby nie wracali do Heroda. Wrócili więc do swojego kraju inną drogą.

Zapamiętaj: Warto szukać Jezusa i dać Mu to, co mam najlepszego.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Jak mędrcy znaleźli drogę do Jezusa?
- ♦ Jaki dar możesz dać Jezusowi ty?

ZANIM ZACZNIESZ

Zapytaj, czy ktoś zgubił się kiedyś w sklepie lub na wycieczce i jak czuli się wtedy rodzice.

OPOWIADANIE

Co roku Maryja i Józef chodzili do Jerozolimy na wielkie święto. Kiedy Jezus miał dwanaście lat, poszedł razem z nimi. Szli wiele dni, w dużej grupie krewnych i sąsiadów.

Po święcie wszyscy ruszyli do domu. Maryja i Józef myśleli, że Jezus idzie gdzieś z innymi dziećmi. Wieczorem zaczęli Go szukać. Pytali krewnych i znajomych. Nikt Go nie widział! Z bijącym sercem zawrócili do Jerozolimy.

Szukali Go trzy dni. Wreszcie weszli do świątyni. A tam siedział Jezus, pośród nauczycieli. Słuchał ich i zadawał pytania, a wszyscy dziwili się, jak mądrze odpowiada. Maryja zawołała: „Synu, dlaczego nam to zrobiłeś? Szukaliśmy Cię z bólem serca!”.

Jezus odpowiedział: „Dlaczego Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w domu mojego Ojca?”. Potem wrócił z nimi do Nazaretu i był im posłuszny. Rósł, stawał się coraz mądrzejszy i podobał się Bogu i ludziom.

Zapamiętaj: Jezus kochał dom swojego Ojca i słuchał rodziców.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Gdzie Maryja i Józef znaleźli Jezusa?
- ◆ Co lubisz w domu Bożym i czego chciałbyś się tam nauczyć?

ZANIM ZACZNIESZ

Rozłóż na podłodze siatkę, firankę lub koc. Powiedz, że to sieć, w której przez całą noc nie było ani jednej ryby.

OPOWIADANIE

Nad jeziorem zebrał się wielki tłum. Wszyscy chcieli słuchać Jezusa. Na brzegu stały dwie łodzie, a rybacy płukali sieci. Jezus wszedł do łodzi Szymona i poprosił, żeby odbił trochę od brzegu. Usiadł i z łodzi nauczał ludzi.

Kiedy skończył, powiedział do Szymona: „Wy płyn na głębie i zarzućcie sieci”. Szymon westchnął: „Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i nic nie złowiliśmy. Ale skoro Ty tak mówisz, zarzucę sieci”.

Zarzucili. I nagle sieci zrobiły się ciężkie. Było w nich tyle ryb, że zaczęły się rwać! Rybacy zawołali kolegów z drugiej łodzi. Napelnili obie łodzie tak, że prawie tonęły.

Szymon upadł Jezusowi do kolan i powiedział: „Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem grzesznym człowiekiem”. Przestraszył się, bo zrozumiał, że Jezus jest kimś niezwykłym. A Jezus odpowiedział: „Nie bój się. Odtąd będziesz łowił ludzi”. Rybacy wyciągnęli łodzie na brzeg, zostawili wszystko i poszli za Jezusem.

Zapamiętaj: Kiedy robię to, co mówi Jezus, dzieją się rzeczy większe, niż się spodziewam.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Dlaczego Szymon zarzucił sieci, chociaż był zmęczony?
- ◆ Co to znaczy pójść za Jezusem?

ZANIM ZACZNIESZ

Poproś dzieci, aby pokazały burzę: stukają palcami o podłogę, potem dłońmi o kolana, coraz głośniej. Na twój znak wszyscy milkną.

OPOWIADANIE

Był wieczór. Jezus cały dzień nauczał ludzi i był bardzo zmęczony. Powiedział do uczniów: „Przeprowmy się na drugi brzeg jeziora”. Wsiedli do łodzi i odpłynęli. Jezus położył głowę na poduszce z tyłu łodzi i zasnął.

Nagle zerwał się gwałtowny wicher. Fale biły w łódź i wlewały się do środka. Uczniowie, choć byli rybakami, wpadli w przerażenie. A Jezus spał. Obudzili Go i zawołali: „Nauczycielu, czy nic Cię to nie obchodzi, że giniemy?”.

Jezus wstał. Rozkazał wichrowi i powiedział do jeziora: „Milcz, ucisz się!”. I wicher ustał. Fale się wygładziły. Zrobiło się zupełnie cicho.

Jezus zapytał uczniów: „Dlaczego tak się boicie? Czy jeszcze nie macie wiary?”. A oni patrzyli na siebie zdumieni i mówili jeden do drugiego: „Kim On jest, że nawet wiatr i jezioro są Mu posłuszne?”.

Zapamiętaj: Jezus jest ze mną w łodzi. Jest mocniejszy niż każda burza.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Co robił Jezus, gdy zaczęła się burza?
- ♦ Jaka jest twoja burza i co możesz wtedy powiedzieć Jezusowi?

FRAGMENT
J 6,1-15CZAS
5-7 minWIEK
4-10 lat**ZANIM ZACZNIESZ**

*Pokaż małe pudełko śniadaniowe z pięcioma kawałkami chleba.
Zapytaj, dla ilu osób to wystarczy.*

OPOWIADANIE

Za Jezusem szedł ogromny tłum: ponad pięć tysięcy ludzi. Słuchali Go cały dzień i zrobili się głodni. Jezus zapytał Filipa: „Gdzie kupimy chleba, żeby oni mogli się najeść?”. Filip rozłożył ręce: „Nawet za mnóstwo pieniędzy nie wystarczyłoby dla wszystkich po kawałeczku”.

Wtedy odezwał się Andrzej: „Jest tu chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby. Ale cóż to jest dla tak wielu?”. Chłopiec oddał Jezusowi swoje jedzenie.

Jezus powiedział: „Każcie ludziom usiąść”. Usiedli na trawie. Jezus wziął chleby, podziękował Bogu i rozdawał siedzącym. To samo zrobił z rybami. Każdy dostał tyle, ile chciał. I wszyscy najedli się do syta!

Potem Jezus powiedział: „Zbierzcie to, co zostało, żeby nic się nie zmarnowało”. Uczniowie zebrali resztki i napełnili nimi dwanaście koszyków. Z małego posiłku jednego chłopca Jezus nakarmił tysiące.

Zapamiętaj: Kiedy oddaję Jezusowi to, co mam, On potrafi zrobić z tego bardzo wiele.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Co miał chłopiec i co z tym zrobił?
- ♦ Co ty możesz oddać Jezusowi, choć wydaje się małe?

ZANIM ZACZNIESZ

Rozłóż mały kocyk, połóż na nim pluszaka i poproś czworo dzieci, aby chwyciły za rogi. Powiedz, że tak zaczyna się dzisiejsza historia.

OPOWIADANIE

Jezus był w domu w Kafarnaum. Zebrało się tyle ludzi, że nie było miejsca nawet przed drzwiami. Wtedy przyszło czterech mężczyzn. Nieśli na noszach przyjaciela, który był sparaliżowany i nie mógł chodzić.

Próbowali wejść, ale tłum był zbyt gęsty. Nie poddali się. Weszli po schodach na płaski dach, zrobili w nim otwór i na linach spuścili nosze prosto przed Jezusa.

Jezus zobaczył ich wiarę. Powiedział do chorego: „Synu, twoje grzechy są odpuszczone”. Niektórzy uczeni pomyśleli z oburzeniem: „Tylko Bóg może odpuszczać grzechy!”. Jezus znał ich myśli. Powiedział: „Żebyście wiedzieli, że mam taką władzę”, i zwrócił się do chorego: „Wstań, weź swoje nosze i idź do domu”.

Mężczyzna natychmiast wstał, wziął nosze i wyszedł na oczach wszystkich. Ludzie byli zdumieni. Wielbili Boga i mówili: „Nigdy jeszcze czegoś takiego nie widzieliśmy!”.

Zapamiętaj: Mogę przynosić przyjaciół do Jezusa, na przykład w modlitwie.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Co zrobili przyjaciele, kiedy nie mogli wejść przez drzwi?
- ♦ Kogo ty chcesz przynieść dziś do Jezusa w modlitwie?

ZANIM ZACZNIESZ

Pokaż plaster i bandaż. Zapytaj, kiedy ostatnio ktoś opatrzył dzieciom kolano i jak się wtedy czuły.

OPOWIADANIE

Pewien uczony zapytał Jezusa: „Kto jest moim bliźnim?”. Jezus opowiedział mu historię. Pewien człowiek szedł z Jerozolimy do Jerycha. Napadli go zbójcy. Zabrali mu wszystko, pobili i zostawili przy drodze.

Tą samą drogą szedł kapłan. Zobaczył rannego i przeszedł drugą stronę. Potem nadszedł lewita, który służył w świątyni. Też zobaczył i też poszedł dalej.

Wreszcie nadjechał Samarytanin. Samarytanie i Żydzi nie lubili się nawzajem. A jednak to właśnie on się zatrzymał. Zrobiło mu się żal rannego. Opatrzył mu rany, wsadził go na swojego osiołka i zawiózł do gospody. Tam się nim opiekował.

Następnego dnia dał gospodarzowi dwie srebrne monety i powiedział: „Opiekuj się nim. Jeśli wydasz więcej, oddam ci, gdy będę wracał”. Jezus zapytał uczzonego: „Który z tych trzech okazał się bliźnim?”. „Ten, który okazał mu miłosierdzie”. A Jezus powiedział: „Idź i ty czyń podobnie”.

Zapamiętaj: Moim bliźnim jest każdy, kto potrzebuje pomocy.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Kto zatrzymał się przy rannym człowieku?
- ♦ Komu możesz pomóc, chociaż nie jest twoim przyjacielem?

ZANIM ZACZNIESZ

Ukryj wcześniej w sali pluszową owieczkę. Zaczynij od liczenia do dziesięciu na palcach i powiedz: jednej brakuje.

OPOWIADANIE

Do Jezusa przychodzili różni ludzie, także tacy, których inni uważali za złych. Niektórym się to nie podobało. Wtedy Jezus opowiedział historię o pasterzu.

Pewien pasterz miał sto owiec. Znał każdą z nich. Wieczorem zaczął je liczyć: dziewięćdziesiąt siedem, dziewięćdziesiąt osiem, dziewięćdziesiąt dziewięć. Jednej brakuje! Czy pomyślał: mam ich jeszcze dużo, jedna to nic wielkiego? Nie!

Zostawił dziewięćdziesiąt dziewięć owiec na pastwisku i poszedł szukać tej jednej. Szukał między skałami, w krzakach, nad potokiem. Wołał ją. Nie wrócił, dopóki jej nie znalazł.

Kiedy ją znalazł, nie nakrzyczał na nią. Wziął ją na ramiona i z radością zaniósł do domu. Zawołał przyjaciół i sąsiadów: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła!”. A Jezus powiedział: „Tak samo w niebie jest wielka radość z każdego człowieka, który wraca do Boga”.

Zapamiętaj: Jestem dla Jezusa tak ważny, że szuka mnie, gdy się zgubię.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Co zrobił pasterz, gdy znalazł owcę?
- ◆ Co ta historia mówi o tym, jak Jezus patrzy na ciebie?

ZANIM ZACZNIESZ

Rozłóż szeroko ramiona i zapytaj, kto tak wita dzieci, gdy wracają do domu. Powiedz, że dziś usłyszysz o ojcu, który czekał.

OPOWIADANIE

Pewien ojciec miał dwóch synów. Młodszy powiedział: „Ojcze, daj mi moją część majątku”. Zabrał pieniądze i wyjechał daleko. Wydawał je na zabawy i szybko stracił wszystko.

W tamtym kraju nastał głód. Syn nie miał co jeść. Zatrudnił się przy pilnowaniu świń i był tak głodny, że chętnie jadłby to, co one. Wtedy pomyślał: „Słudzy mojego ojca mają pod dostatkiem chleba, a ja tu ginę z głodu. Wrócę i powiem: Ojcze, zgrzeszyłem. Nie jestem godny być twoim synem. Przyjmij mnie jak sługę”.

Wyruszył do domu. Był jeszcze daleko, gdy ojciec go zobaczył. Ojciec wybiegł mu naprzeciw, rzucił mu się na szyję i ucałował. Syn zaczął mówić: „Ojcze, zgrzeszyłem”. Ale ojciec już wołał do sług: „Przynieście najlepszą szatę! Dajcie mu pierścień i sandały! Urządzamy ucztę, bo mój syn zaginął, a odnalazł się!”.

Starszy brat rozgniewał się i nie chciał wejść. Ojciec wyszedł także do niego i powiedział: „Dziecko, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko moje jest twoje. Ale trzeba się cieszyć, bo twój brat wrócił”.

Zapamiętaj: Bóg jest jak ten ojciec: czeka na mnie i przebacza, gdy wracam.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Co zrobił ojciec, gdy zobaczył syna z daleka?
- ◆ Jak można wrócić do Boga, gdy zrobiło się coś złego?

ZANIM ZACZNIESZ

Poproś dzieci, aby stanęły na palcach i spróbowały zobaczyć coś ponad głowami innych. Tak czuł się bohater tej historii.

OPOWIADANIE

W mieście Jerycho mieszkał Zacheusz. Zbierał podatki i był bardzo bogaty, bo brał od ludzi więcej, niż powinien. Nikt go nie lubił. Zacheusz był też niskiego wzrostu.

Pewnego dnia przez Jerycho przechodził Jezus. Zacheusz bardzo chciał Go zobaczyć, ale tłum zasłaniał mu wszystko. Pobiegnął więc naprzód i wspiął się na drzewo, sykomorę, obok której Jezus miał przechodzić.

Jezus doszedł do tego miejsca, podniósł oczy i powiedział: „Zacheuszu, zejdz prędko, bo dziś muszę zatrzymać się w twoim domu”. Zacheusz zszedł szybko i przyjął Jezusa z wielką radością. Ludzie szemrali: „Poszedł w gości do grzesznika!”.

A Zacheusz stanął i powiedział: „Panie, połowę mojego majątku daję ubogim. A jeśli kogoś oszukałem, oddam mu cztery razy tyle”. Jezus odpowiedział: „Dziś do tego domu przyszło zbawienie. Bo przyszedłem szukać i zbawić to, co zginęło”.

Zapamiętaj: Jezus zna moje imię i chce być moim gościem. Spotkanie z Nim zmienia serce.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Dlaczego Zacheusz wszedł na drzewo?
- ♦ Co się zmieniło w Zacheuszu po spotkaniu z Jezusem?

ZANIM ZACZNIESZ

*Zapytaj, czy dzieci usłyszały kiedyś: nie teraz, jesteś za mały.
Powiedz, że uczniowie Jezusa też tak kiedyś powiedzieli.*

OPOWIADANIE

Jezus nauczał, uzdrawiał chorych i rozmawiał z ważnymi ludźmi. Wszędzie otaczał Go tłum. Pewnego dnia przyszły do Niego mamy i ojcowie ze swoimi dziećmi. Chcieli, żeby Jezus położył na nie ręce i je pobłogosławił.

Uczniowie zagrodzili im drogę. Mówili surowo: „Odejdźcie, nie przeszkadzajcie. Nauczyciel ma ważniejsze sprawy”. Rodzice posmutnieli i już chcieli odejść.

Jezus to zobaczył i bardzo się oburzył. Powiedział: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im! Do takich jak one należy królestwo Boże”. I dodał: „Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten do niego nie wejdzie”.

Wtedy dzieci podbiegły do Jezusa. A On brał je w ramiona, kładł na nie ręce i błogosławił każde z nich. Dla Jezusa dzieci nie były przeszkodą. Były bardzo ważne.

Zapamiętaj: Jezus zawsze ma dla mnie czas. Jestem dla Niego ważny.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Co powiedział Jezus, gdy uczniowie odsyłali dzieci?
- ♦ O czym chciałbyś dziś powiedzieć Jezusowi?

FRAGMENT

Łk 23,33-24,12

CZAS

5-7 min

WIEK

4-10 lat

ZANIM ZACZNIESZ

Położ na stole mały krzyż i kamień. Opowiadaj spokojnie i ciszej niż zwykle, a ostatnią część radośnie.

OPOWIADANIE

Byli ludzie, którzy nie chcieli słuchać Jezusa. Kazali Go pojmać, chociaż nie zrobił nic złego. Żołnierze przybili Go do krzyża. A Jezus modlił się za nich: „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią”. Tego dnia Jezus umarł. Zrobił to z miłości do nas.

Przyjaciele zdjęli ciało Jezusa z krzyża i położyli w grobie wykutym w skale. Wejście zamknęli wielkim kamieniem. Byli bardzo, bardzo smutni. Myśleli, że to koniec.

W niedzielę o świcie kobiety poszły do grobu. Niosły wonne olejki. A tam kamień był odsunięty! Weszły do środka, lecz ciała Jezusa nie było. Nagle stanęli przy nich dwaj mężczyźni w lśniących szatach i powiedzieli: „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj. Zmartwychwstał!”.

Kobiety pobiegły do uczniów i opowiedziały wszystko. Piotr zerwał się i pobiegł do grobu. Zajrzał do środka i zobaczył tylko płótna. Wracał, dziwiąc się temu, co się stało. A potem uczniowie sami spotkali Jezusa. On naprawdę żyje!

Zapamiętaj: Jezus umarł z miłości do mnie i zmartwychwstał. On żyje!

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Co Jezus powiedział na krzyżu o tych, którzy Go skrzywdzili?
- ◆ Co aniołowie powiedzieli kobietom przy grobie?

ZANIM ZACZNIESZ

Daj każdemu dziecku piórko lub skrawek bibuły i poproś, aby na niego dmuchnęło. Wiatru nie widać, a jednak widać, co robi.

OPOWIADANIE

Zanim Jezus wrócił do Ojca, obiecał uczniom: „Otrzymacie moc Ducha Świętego i będziecie moimi świadkami”. Uczniowie czekali więc w Jerozolimie. Modlili się razem w jednym domu.

W dniu Pięćdziesiątnicy nagle rozległ się szum, jakby zerwał się gwałtowny wiatr. Napełnił cały dom. Nad każdym z uczniów pojawił się jakby mały płomień ognia. Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i zaczęli mówić językami, których nigdy się nie uczyli.

W mieście byli ludzie z wielu krajów. Zbiegli się i nie mogli wyjść ze zdumienia: „Každy z nas słyszy ich we własnym języku! Jak to możliwe?”. Wtedy Piotr, ten sam, który niedawno się bał, stanął przed tłumem. Mówił odważnie o Jezusie, który umarł i zmartwychwstał.

Ludzie byli poruszeni do głębi. Pytali: „Co mamy robić?”. Piotr odpowiedział: „Nawróćcie się i przyjmijcie chrzest w imię Jezusa, a otrzymacie dar Ducha Świętego”. Tego dnia do uczniów dołączyło około trzech tysięcy osób. Tak zaczął się Kościół.

Zapamiętaj: Duch Święty daje odwagę i pomaga mówić o Jezusie.

POROZMAWIAJCIE

- ◆ Jakie znaki towarzyszyły przyjsciu Ducha Świętego?
- ◆ Do czego ty potrzebujesz odwagi od Ducha Świętego?

ZANIM ZACZNIESZ

Zapal latarkę i skieruj ją na sufit. Zapytaj, czy człowiek może się zmienić tak bardzo, że trudno go poznać.

OPOWIADANIE

Szaweł był pewny, że uczniowie Jezusa się mylą. Bardzo ich nie lubił. Chodził od domu do domu i kazał ich zamykać w więzieniach. Pewnego dnia wyruszył do miasta Damaszek, żeby i tam ich szukać.

Był już blisko miasta, gdy nagle otoczyło go światło z nieba, jaśniejsze niż słońce. Szaweł upadł na ziemię i usłyszał głos: „Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?”. Zapytał: „Kto jesteś, Panie?”. „Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. Wstań i wejdź do miasta”.

Szaweł wstał, ale nic nie widział. Towarzysze zaprowadzili go za rękę do Damaszku. Przez trzy dni nie jadł i nie pił, tylko się modlił. W tym mieście mieszkał uczeń Jezusa, Ananiasz. Bóg powiedział do niego: „Idź do Szawła”. Ananiasz bardzo się bał, ale poszedł.

Położył na Szawła ręce i powiedział: „Szawle, bracie, Pan Jezus przysłał mnie, żebyś przejrzał”. Z oczu Szawła spadły jakby łuski i znów widział. Przyjął chrzest i od razu zaczął opowiadać wszystkim, że Jezus jest Synem Bożym. Później nazywano go Pawłem.

Zapamiętaj: Jezus potrafi zmienić każde serce. Nikt nie jest dla Niego stracony.

POROZMAWIAJCIE

- ♦ Co Jezus powiedział do Szawła na drodze?
- ♦ Dlaczego Ananiasz potrzebował odwagi?

Tabela zbiorcza

Wszystkie historie w kolejności biblijnej.

Nr	Historia	Część Biblii	Fragment	Str.
01	Bóg stwarza świat	Stary Testament	Rdz 1,1-2,3	4
02	Noe buduje arkę	Stary Testament	Rdz 6,9-9,17	5
03	Abraham i gwiazdy	Stary Testament	Rdz 12,1-5; 15,1-6; 21,1-7	6
04	Józef i jego bracia	Stary Testament	Rdz 37; 39-45	7
05	Mojżesz w koszyku	Stary Testament	Wj 2,1-10	8
06	Droga przez morze	Stary Testament	Wj 14,5-31	9
07	Mury Jerycha	Stary Testament	Joz 6,1-20	10
08	Rut zostaje z Noemi	Stary Testament	Rt 1-2; 4,13-17	11
09	Samuel słyszy głos	Stary Testament	1 Sm 3,1-19	12
10	Dawid i Goliat	Stary Testament	1 Sm 17,1-50	13
11	Eliasz i wdowa	Stary Testament	1 Krl 17,1-16	14
12	Naaman i siedem zanurzeń	Stary Testament	2 Krl 5,1-15	15
13	Trzej przyjaciele w ogniu	Stary Testament	Dn 3,1-30	16
14	Daniel w jaskini lwów	Stary Testament	Dn 6,2-29	17
15	Jonasz i wielka ryba	Stary Testament	Jon 1-4	18
16	Noc w Betlejem	Nowy Testament	Łk 2,1-20	19
17	Mędrcy idą za gwiazdą	Nowy Testament	Mt 2,1-12	20
18	Dwunastoletni Jezus w świątyni	Nowy Testament	Łk 2,41-52	21
19	Rybacy zostawiają sieci	Nowy Testament	Łk 5,1-11	22
20	Jezus ucisza burzę	Nowy Testament	Mk 4,35-41	23
21	Pięć chlebów i dwie ryby	Nowy Testament	J 6,1-15	24
22	Czterech przyjaciół i dach	Nowy Testament	Mk 2,1-12	25
23	Miłosierny Samarytanin	Nowy Testament	Łk 10,25-37	26
24	Zagubiona owca	Nowy Testament	Łk 15,1-7	27
25	Syn, który wrócił	Nowy Testament	Łk 15,11-32	28
26	Zacheusz na drzewie	Nowy Testament	Łk 19,1-10	29
27	Jezus błogosławi dzieci	Nowy Testament	Mk 10,13-16	30
28	Krzyż i pusty grób	Nowy Testament	Łk 23,33-24,12	31
29	Dzień Pięćdziesiątnicy	Nowy Testament	Dz 2,1-41	32
30	Szawel spotyka Jezusa	Nowy Testament	Dz 9,1-22	33

*Niech każde spotkanie z dziećmi będzie pełne
radości, biblijnych inspiracji i niezapomnianych
chwil.*

NIECH CIĘ PAN BŁOGOSŁAWI I STRZEŻE - LB 6,24

PONAD 200 ZABAW CHRZEŚCIJAŃSKICH DLA DZIECI